

El bon llibre d'estil

El californià Ben Harper va actuar a la segona jornada del festival Sons del Món | Harper es va acompanyar de la històrica banda The Innocent Criminals



Ben Harper a Sons del Món (23/07/2022) | F. Gemma Martz

Ben Harper va assolir certa notorietat durant la darrera dècada del segle passat, en part gràcies a la seva capacitat de síntesi de diferents influències musicals que van des del reggae de **Bob Marley** i **Peter Tosh**, el blues d'arrel referenciat en Robert Johnson, i una actitud folk gens incompatible amb la seva reivindicació del rock de bandes com **Led Zeppelin**. El seu debut acústic *Welcome to the Cruel World* (Virgin, 1994) va tenir una molt bona acollida, i juntament amb el més rocker *The Will to Live* (Virgin, 1997) van ser l'avantsala de la seva unió amb **The Innocent Criminals** a *Burn to Shine* (Virgin, 1999); una formació amb la que enregistra i actua de manera intermitent, a la manera de **Bruce Springsteen** amb la seva **E-Street Band**.

El californià va aterrar a Roses acompanyat precisament d'aquesta banda, formada per **Darwin Johnson** (baix), **Alex Painter** (guitarra), **Chris Joyner** (teclats), **Oliver Charles** (bateria) i l'inquiet **Leon Mobley** (percussió). **Harper** va obrir la nit amb "Below Sea Level", una de les cançons que formen part del seu darrer disc *Bloodline Maintenance* (Chrysalis, 2022), interpretada a cappella per tota la formació, a la que va seguir el reggae d'inspiració 'marleiana' "Jah Work". La percussió es va fer omnipresent a "Burn One Down" -amb exhibició inclosa de **Leon Mobley**-, a la qual va seguir un altre dels talls de l'últim treball: "We Need to Talk About It", una crítica a l'esclavitud i els prejudicis racials als Estats Units.



Ben Harper i Leon Mobley durant el concert amb *The Innocent Criminals* a Sons del Món (23/07/2022) Foto: Gemma Martz

Harper va decidir virar aleshores cap al rock, recuperant dues cançons del seu primer treball amb **The Innocent Criminals**: "Born to Shine" i la celebrada "Steal My Kisses", on va desenfundar la seva icònica guitarra *lap slide*. Més espai pel rock amb l'enèrgica "Faded" -enganxada en un meritori *medley* amb el tema de **Led Zeppelin** "The Ocean"; i una pausa per la preciosa "Lebanon", una instrumental interpretada només amb la *lap slide* i que forma part del delicat disc *Winter Is for Lovers* (Anti, 2020).

"La majoria dels meus herois, com **Robert Johnson**, s'asseuen i no toquen dempeus", va declarar **Harper** abans d'interpretar amb una altra perla del seu repertori: la balada folk "Walk Away". El músic ara sí es va aixecar, tot recuperant la guitarra elèctrica, per cantar "Don't Give Up on Me Now" -amb la seva tornada perillosament similar al "Faster" de **George Harrison**-, i enfilars així el tram final del concert. Van sonar l'èxit "Diamonds on the Inside" -que feia recordar el també reciclador **Lenny Kravitz**-, la percussiva "How Dark Is Gone", el reggae "Finding Our Way" i el rock d'inspiració bluesera "The Will to Live". Avantsala per potser la millor cançó de la nit; la pregària folk "Amen Omen" amb la que **Harper** es va transmutar en **Cat Stevens** i va fer evolucionar el tema fins a culminar-lo en un rock setanter per a lluïment del guitarrista **Alex Painter**.

Ben Harper no ha inventat res, però és capaç d'integrar els millors elements d'estil en una proposta que sona autèntica i molt ben treballada en directe. Aplica el llibre d'estil de cada gènere quan convé, i sap distribuir el *tempo* del concert, col·locant l'emoció sempre allà on cal.

Els bisos van començar amb la senzilla però emotiva "Waiting on an Angel", tot sol amb la guitarra acústica, i van continuar -amb banda incorporada- amb "Fly One Time" i el reggae "With My Own Two Hands". El públic, que omplia de gom a gom la Ciutadella de Roses, el va acomiadar dempeus.



Imatge de l'escenari de la Ciutadella de Roses durant l'actuació de Ben Harper & The Innocent Criminals a Sons del Món (23/07/2022). Foto: Gemma Martz